

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžp/18/2013
Identifikačné číslo spisu:	7011200272
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7011200272.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: Prof. MUDr. A., DrSc., bytom C., zastúpený advokátom: JUDr. Peter Šrobár, Advokátska kancelária, so sídlom Laurinská 12, Bratislava, proti žalovanému: Obvodný úrad Košice - odbor výstavby a bytovej politiky, Komenského 52, Košice, právny nástupca Krajského stavebného úradu v Košiciach, Komenského 52, Košice, za účasti: Východoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Mlynská 31, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. januára 2011 č. 2011/00151, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/37/2011-94 zo 16. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/37/2011-94 zo 16. mája 2013 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 6S/37/2011-94 zo 16. mája 2013 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 28. januára 2011 č. 2011/00151, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Mesta Košice, pracovisko Košice - Západ, Trieda SNP č. 39, Košice č. A-2010/13944-03/II/GAZ z 20. septembra 2010, ktorým bola povolená líniová stavba „Výstavba 2x 110kV vedenia pre napojenie viacsystémového vedenia na distribučnú sústavu v lokalite Bukovec“ na pozemkoch: v kat.ú. Bukovec registra „C“ parc. č. XXX, XXX, XXX, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX, XXX, XXX, XXX.; v kat.ú. Baška na pozemkoch registra „C“ parc. č. XXX/X, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX/X, XXX/X, XXX. až XXX, XXX/X., XXX/X, XXX, XXX, XXX, XXX/X, XXX/X, XXX až XXX, XXX/X až X., XXX až XXX, XXX/X, XXX/X., XXX až XXX, XXX/X, XXX/X, XXX., XXX., XXX/X, XXX/X, XXX až XXX.; v kat.ú. Lorinčík na pozemkoch registra „E“ parc. č. XXX/X, XXX/X, registra „C“ parc.č. XXXX, XXXX, XXXX., XXXX. až XXXX., XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX . XXXX, XXXX, XXXX., XXXX, XXXX, XXXX, XXXX., XXXX, XXXX, XXXX, XXXX,

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že krajský súd z pripojených administratívnych spisov zistil, že Mesto Košice vydalo stavebné povolenie 20. septembra 2010, ktorým povolilo líniovú stavbu a v časti popis stavby uviedlo, že predmetom povolenia je verejnoprospešná stavba nadradenej technickej infraštruktúry, stavba nadväzuje a napája sa na projektové vedenie 2x s400kV + 2x 110kV Lemešany - ÚSS medzi obcami Baška - Bukovec a končí napojením na projektované vedenie 110kV ÚSS - Košice IV. na stožiaroch 14 a 15 a v súlade s ust. § 66 ods. 2 a 3 stavebného zákona č. 50/1967 Zb. (ďalej len „Stavebný zákon“) stanovil záväzné podmienky pre dopracovanie podrobnejšej dokumentácie a uskutočnenie stavby v bodoch 1 až 37. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že stavba rieši nové elektrické vonkajšie vedenie 2x 110kV v trase dĺžky cca 5,8 km, ktorá prechádza územím Košického kraja cez 3 okresy: Košice - okolie, Košice II. a Košice IV., katastrálnym územím obcí Bukovec, Baška, Lorinčík, Poľov a Barca. Stavba bola umiestnená územným rozhodnutím č. A/2010/01338-02/II./GAZ zo 4. marca 2010. Námiety účastníčky konania Doroty Ráczovej boli ako neopodstatnené zamietnuté. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie okrem iných aj prof. MUDr. A., DrSc, v ktorom namietal nedodržanie zákonného postupu jednotlivých procesných úkonov stavebného konania, predovšetkým nedostatočné oznámenie začatia konania, chybné uvedenie čísla pozemku v oznámení o začatí konania, nejasne stanovený okruh účastníkov konania, nedostatočné odôvodnenie a samotné rozhodnutie vo veci vydania rozhodnutia v rozpore so Stavebným zákonom, lebo stavebník nepreukázal aký má k pozemku vzťah. Žalovaný napadnutým rozhodnutím podľa § 59 ods.2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a odvolanie zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia nemôže odvolací orgán spochybníť územné rozhodnutie Mesta Košice, pracovisko Košice - Západ, tr. SNP č. 39, Košice č. A/2010/01338-02/II./GAZ zo 4. marca 2010, ktorým podľa § 39a Stavebného zákona, v spojení s ust. § 4 vyhl. 453/2000 Z.z. bola umiestnená líniová stavba „Výstavba 2x 110kV vedenie pre napojenie viacsystémového vedenia na distribučnú sústavu v lokalite Bukovec“ tak ako to vyplýva zo situácie umiestnenia stavby, spracovanej na podklade kópie z katastrálnej mapy, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozhodnutia.

Krajský súd poukázal na to, že podľa § 39a Stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby a podmienky pre spracovanie projektovej dokumentácie stavby pre stavebné povolenie. Umiestnenie stavby sa vyznačí i v grafickej prílohe územného rozhodnutia. Územnotechnické požiadavky na výstavbu určuje vyhláška č. 532/2002 Z.z., ktorá v § 4 formuluje požiadavky, ktoré treba rešpektovať pri umiestňovaní stavieb. Pri umiestňovaní stavby a jej začlenení do územia sa musia rešpektovať obmedzenia, vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov, chrániacich verejné záujmy a predpokladaný rozvoj územia podľa územného plánu obce, prípadne územného plánu zóny. V územnom rozhodnutí stavebný úrad posudzuje návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúmava návrh a jeho súlad s podkladmi územného plánu a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posudzuje či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecným technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a podobne. Stavebným povolením stavebný úrad rozhodol o povolení stavby umiestnenej podľa právoplatného územného rozhodnutia v súlade s projektovou dokumentáciou dohodnutej medzi objednávatelom a zhotoviteľom projektov

dokumentácie, ktorá spĺňa kritériá na obsah a rozsah umožňujúce dotknutým orgánom posúdiť, či realizáciou stavby podľa predloženej projektovej dokumentácie nebude negatívne dotknuté verejné záujmy. V stavebnom konaní správny orgán mohol vydať rozhodnutie ku povoľovaciemu procesu stavby po overení, či predložená projektová dokumentácia splnila všetky potrebné náležitosti a či stavba postavená podľa tohto projektu nebude v rozpore s verejným záujmom. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokovaní územného plánu zóny sa neprihliada, a preto nebol ani stavebný úrad povinný sa vysporiadať s týmito námietkami. Ďalej krajský súd pripomenul, že účastníctvo v stavebnom konaní upravuje § 59 ods. 1 Stavebného zákona a stavebný úrad pri vymedzovaní okruhu účastníkov konania vychádzal z charakteru stavby, jej umiestnenia, povahy a pôdorysných a výškových rozmeroch a posúdil okruh účastníkov konania podľa okolností konkrétneho prípadu vyhodnotením týchto skutočností. Nepovažoval na základe uvedených skutočností susediace vlastnícke právo stavebným povolením priamo dotknuté, ale keďže sa jedná o líniovú stavbu a rozhodnutie o povolení stavby sa oznamovalo formou verejnej vyhlášky, bolo právo účastníka konania (aj žalobcu) na odvolanie uplatnené v rámci širšieho okruhu dotknutých subjektov. Napriek tomu, že títo sa v stavebnom konaní nedomáhali priznania postavenia účastníka tohto konania. V zmysle § 10 ods. 1, 3 zákona o energetike námietky odvolateľov, ktoré sa týkali možného prípadu kritической situácie a poškodenia života, zdravia a majetku a možného znehodnotenia jestvujúceho stavu životného prostredia z hľadiska hygienických noriem, ako aj znehodnotenia ekonomickej hodnoty nehnuteľností, ktoré sú vo vlastníctve odvolateľov, odvolací orgán na základe stanovísk všetkých dotknutých orgánov a organizácií posúdil ako irelevantné s tým, že ide o záväzné stanoviská dotknutých orgánov štátnej správy. Predmetom stavebného povolenia mohla byť jedine stavba, ktorá bola navrhnutá v projektovej dokumentácii potrebnej pre účely územného konania a stavebného konania a umiestnená podľa právoplatného územného rozhodnutia. Námietky, týkajúce sa umiestnenia stavby mohli byť uplatnené v rámci územného konania, lebo v stavebnom konaní boli už len určené záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby.

K jednotlivým námietkam uvedeným v žalobe krajský súd uviedol, že podľa obsahu predložených administratívnych spisov došlo zrejme k chybe v písaní pri jednotlivých parcelách, pretože ako vyplýva zo samotného rozhodnutia, ide o väčší počet parcelných čísiel. Krajský súd mal za to, že ide o zrejmu chybu v písaní, ktorú správny orgán podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku môže kedykoľvek aj bez návrhu opraviť a upovedomiť o tom účastníkov konania. Žalovaný podľa názoru krajského súdu postupoval v súlade s ust. § 61 ods. 1 Stavebného zákona, keď oznámil začatie stavebného konania formou verejnej vyhlášky, lebo sa jednalo o líniovú stavbu s veľkým počtom účastníkov konania - vlastníkov pozemkov dotknutých stavbou. Keďže v oznámení bolo uvedené ktorých parciel sa stavebné povolenie bude dotýkať, každý mal možnosť do podkladov nahliadnuť a zistiť, či sa toto konanie bude dotýkať aj nehnuteľností, ktorých je vlastníkom, z ktorého dôvodu ani samotnému žalobcovi nič nebránilo aby si overil a presvedčil sa ktorých nehnuteľností sa stavebné povolenie môže dotýkať a či on nie je vlastníkom niektorej z týchto nehnuteľností. Preto krajský súd tieto námietky žalobcu nepovažoval za dôvodné.

K námietke, v ktorej žalobca poukazoval na to, že ani jeden zo správnych orgánov nijakým spôsobom nedefinoval, prečo je stavebník oprávnený zriadiť stavbu vo verejnom záujme práve na tých pozemkoch, na ktorých má byť umiestnená a bola povolená, krajský súd poukázal predovšetkým na odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia a uviedol, že stavebný úrad stavebným povolením rozhodol o povolení stavby umiestnenej podľa právoplatného územného rozhodnutia v súlade s projektovou dokumentáciou dohodnutej medzi objednávateľom a zhotoviteľom projektovej dokumentácie a ktorá spĺňa kritériá na obsah a rozsah umožňujúce dotknutým orgánom posúdiť, či realizáciou stavby podľa predloženej projektovej dokumentácie nebudú negatívne dotknuté verejné záujmy. Preto stavebný úrad mohol v stavebnom konaní iba vydať rozhodnutie ku povoľovaciemu procesu stavby po preverení, či predložená projektová dokumentácia splnila všetky potrebné náležitosti a či stavba postavená podľa tohto projektu nebude v rozpore s verejným záujmom. V konaní o povolení stavby už správny orgán nemohol spochybňovať právoplatné územné rozhodnutie. Podľa názoru krajského súdu žalobcovi nič nebránilo v tom, aby tieto námietky uplatnil v územnom konaní alebo pri prerokovaní územného plánu obce, v ktorom by sa správny orgán mohol a mal s týmito pripomienkami a námietkami zaoberať a vysporiadať.

V stavebnom konaní o povolení stavby už stavebný úrad nie je oprávnený preskúmať a vysporiadať sa s tými námietkami, ktoré mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny. Z uvedených dôvodov aj túto námietku žalobcu považoval krajský súd za bezdôvodnú. Sám žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že s námietkami, ktoré nesúvisia s konaním o povolenie stavby nie je povinný sa vysporiadať, pretože tieto námietky mohol žalobca vzniesť v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu obce.

K námietke, že stavebník nepreukázal vlastníctvo k pozemku, alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 Stavebného zákona krajský súd uviedol, že už v územnom konaní stavebník preukázal, že vlastníkom pozemku nie je, ale má k nemu iné právo, a preto ani nebolo potrebné, aby stavebný úrad v konaní o povolení stavby toto opätovne zisťoval. Napokon aj sám žalobca v žalobe uviedol, že v súlade s § 58 ods. 2 Stavebného zákona to neplatí, ak skutočnosti preukázal v územnom konaní a po právoplatnosti územného rozhodnutia nedošlo k zmene. Nikto v priebehu konania o povolenie stavby, ani v konaní o preskúmanie rozhodnutie netvrdil že by došlo k zmenám.

Z uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby boli v súlade so Správnym poriadkom a Stavebným zákonom, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "OSP") zamietol.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP s tým, že žalobcovi, ktorý v konaní úspešný nebol, nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu zrušil a vrátil vec správny orgánom na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odvolaní zopakoval všetky námietky uvedené v žalobe týkajúce sa účasti v správnom konaní, dôvodnosti realizovania stavby tak, ako bola realizovaná a procesných nedostatkov v správnom konaní spočívajúcich v porušení základných zásad správneho konania.

Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril podaním z 20. augusta 2013, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Poukázal na to, že stavba, ktorá bola povolená prvostupňovým rozhodnutím stavebného úradu nijako nezasahuje do subjektívnych práv žalobcu. Stavba nie je umiestnená na pozemku v jeho vlastníctve, ani ochranné pásmo stavby do tohto pozemku nezasahuje. V konečnom dôsledku vydaní stavebného povolenia na predmetnú stavbu predchádzalo vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby, ktoré nebolo predmetom skúmania žalovaným v odvolacom konaní, ktorého výsledkom bolo žalobou napadnuté rozhodnutie.

Zúčastnený účastník sa k odvolaniu vyjadril listom zo 14. augusta 2013, v ktorom navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 24. septembra 2014 podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bola povolená líniová stavba vedenia vysokého napätia, ktorá zasahuje do vlastníckeho práva veľkého počtu vlastníkov nehnuteľností, na ktorých sa stavba uskutočňuje, ako aj susediacich pozemkov.

Podľa § 247 ods. 1 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ods. 2, pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250 ods. 1 účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa ods. 2 žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 59 ods. 1 písm. b/ Stavebného zákona, účastníkmi stavebného konania sú osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté.

Odvolačí súd z obsahu súdneho spisu zistil, že krajský súd sa náležite a v súlade so zákonom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu ako i s tvrdeniami žalovaného a dal odpoveď na výklad a aplikáciu použitých zákonných ustanovení v napádaných rozhodnutiach, a preto sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu tak, ako ich uviedol aj v tomto svojom rozsudku. Na potvrdenie jeho správnosti považuje za potrebné doplniť len toľko, že krajský súd sa v intenciách uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sžp/2/2012 z 30. januára 2013 zaoberal meritom preskúvanej veci a vyhodnotil námietky, ktoré žalobca vo svojej žalobe vzniesol proti postupom a rozhodnutiam správnych orgánov. Preto námietky žalobcu uvedené v odvolaní týkajúce sa jeho účasti v správnom konaní odvolací súd považoval za irelevantné.

Taktiež pokiaľ ide o ďalšie odvolacie dôvody, Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní žalovaného správneho orgánu nezistil takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého správneho rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP), v dôsledku čoho nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu alebo jeho postup nie je v súlade so zákonom. Nepochybil preto krajský súd, ak žalobu zamietol.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Preto ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Skutočnosť, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli

zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 224 ods. 1 a § 250k OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.